

ଡାକ ରାଜସ୍

ସାମଗ୍ରୀ : ଉଚ୍ଚଲ, ହରତ୍ତ ଡାଳି, ହଳଦାନ ଶୁଷ୍ଟ, ସୋରିଷ, ମୂର ଡାଳି, ମେଥ, ପିଅଙ୍ଗ, ବିଲାଟି, ଅଦା ଓ ରୁଷ୍ଣା ପେଷ୍ଟ, ତେକୁଳି ରଷ, ତେଳ, ଘାଇ, ଲୁଣ ସାଦାଶାବେ, ଭର୍ଜି ପତ୍ର, ଧନିଆ ପତ୍ର

କୁଳାଙ୍ଗିର ପାଇଁ ଶୁଷ୍ଠିଲା ଲକ୍ଷା, ପାନମହୂରା, ଜିରା, ପିଆଇ, ନନ୍ଦିଆ । କୋରା
ପ୍ରତ୍ୟେତ ପ୍ରଶାଳୀ : ପ୍ରଥମେ ଶୁଷ୍ଠିଲା ଲକ୍ଷା, ପାନମହୂରା, ଜିରା, ପିଆଇ
ଓ ନନ୍ଦିଆ । କୋରା ଭଲଭାବେରେ ଗ୍ରାଜଣ୍ଟିଙ୍କ କରିନିଅଛୁ । ଭଲଭାବ, ତାଳି
ଓ ମେଥକୁ ଭଲଭାବରେ ଅଳଗା ଅଳଗା କରି ପାଣି ରେ ୧ ଘଣ୍ଟା ଯାଏ
ଭିଜେଇ ଲଖନ୍ତୁ । ପ୍ରସେବକଜ୍ଞରେ ୨ କଟ ପାଣି ନେଇ ହଳଦୀ
କୁଣ୍ଡ, ତାଳି ଓ ମେଥକୁ ଗୋଟିଏ ହୁଲୁସିଲ ମାରିବା ଯାଏ ଗାହନ୍ତୁ ।
ଏହାପରେ ଗ କଟ ପାଣି ବେଳେ ଭଲ ଭାଲି ଦୁଇଟି ହୁଲୁସିଲ ମାରିବା
ଯାଏ ଗାହନ୍ତୁ । ପରେ ତେବେଳୁ ରସ, ଲୁଣ ଓ ଗ୍ରାଜଣ୍ଟିଙ୍କ ହୋଇଥିବା
ପେଣ୍ଟ ପକାଇ ରେ ୪ ଟି ହୁଲୁସିଲ ମାରିବା ଯାଏ ଗାହନ୍ତୁ । ଏକ ପ୍ରାନରେ
ଦିନ ଗରମ କରି କଟା ପିଆଇ, ବିଲାତି ଓ ଅଧା-ଗୁଣ୍ଠା ପେଣ୍ଟ
ଭଲ ଭାବରେ ଭାଜନ୍ତୁ । ଆଉ ଏକ ପ୍ରାନରେ ତେଲ ଗରମ କରି ସୋରିଷ,
ଭୁରୁଙ୍ଗ ପତ୍ର ଓ ମୁଗ ଭାଲିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଭାଜନ୍ତୁ ଯ ପରେ ସମୟ
ଭଜା ହୋଇଥିବା ଆମାଙ୍କୁ ନେଇ ଭଲ ଭାବରେ ରଖା ହୋଇଥିବା ଭଲ
ଓ ତାଳି ରେ ମିଶାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ପରେ ଏକ ପାତ୍ରକୁ କାଢି ଧନିଆ । ପତ୍ର
ସାଇର ଗରମା ଗରମ ପରସପତି ।

ଆଜିକାଳି ବଳିଭଡ଼ରେ
ନୀମାତାମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ

ତିମ୍ବି । ଫିଲ୍ଡ 'ଆନିମଳ'ରେ
ଖୁବ କମ ସମୟ ପାଇଁ ନଜର

ତୃପ୍ତିଙ୍କୁ ଫିଲ୍ ପରେ ଫିଲ୍
ମିଳିବାରେ ଲାଗିଛି । ଗଡ

ଅନେକ ଫିଲ୍‌ମରେ ନଜର
ଆସିବା ସହ ଅନେକ ଫିଲ୍‌ମର

ହୋଇଥାରିଲାଣି । ଏବେ
ତାଙ୍କ ଆଗାମୀ ଫିଲ୍ସ 'ବିକି
ଦିଦ୍ୟା କା ଡି ଡ୍ରାଲା ରିଟିଓ'
ରିଲିଜ୍ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।
ଏହାର ଟ୍ରେଲର ରିଲିଜ୍ ସହ
କିଛି ଗାୟତ ବି ରିଲିଜ୍,
ହୋଇଛି । ଏବେ ଏହି ଫିଲ୍ସର
ଗାୟତ 'ମେରେ
ମେହବୂବ'କୁ ନେଇ ଦୁଷ୍ଟିକୁ
ଟ୍ରେଲ କରୁଛନ୍ତି ଲୋକେ ।
ଗାୟତରେ ଗୋଟାଏ
ଭାଗରେ ସେ ତଳେ ଶୋଇ
ନୃତ୍ୟ କରୁଥିବା
ଦେଖାଯାଇଛି । ଏହାକୁ
ଆଶ୍ରୁକ କିଛି ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ
ଟ୍ରେଲ କରି ବା ଆରମ୍ଭ
କରିଛନ୍ତି । କିଛି ଲୋକ
ତାଙ୍କୁ ନାହିଁ ଆସୁନଥିବା
ମଧ୍ୟ କହି ଗ୍ରେଲ କରିଛନ୍ତି ।
ଏମଧ୍ୟରେ ଅଭିନେତ୍ରୀ
ସେମାନଙ୍କୁ କଡ଼ା ଜବାବ
ଦେଇଛନ୍ତି । ଏକ
ସାକ୍ଷାତକାରରେ ସେ

କହିଛନ୍ତି ଯେ, ମୋତେ
ସବୁକିଛି ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ
ପଡ଼ିବ । ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଜିନିଷରେ ଜଳ
ହୋଇପାରିବ ବ ନାହିଁ
ଚେଷ୍ଟା କରି ବାରେ
ଅସୁବିଧା କୋଠିବି ?
ପ୍ରଥମ କରି ମୁଁ ଏଭଳି
ଗାୟତରେ ନୃତ୍ୟ କରିଲ ।
ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ କିଛି ବି
ଜଣାନଥିଲା । ଗାୟତରେ ମୁଁ
ଭଲ ନୃତ୍ୟ କରିବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲି । କିନ୍ତୁ
ଲୋକେ ଏଭଳି ଟ୍ରେଲ
କରି ବେ ବୋଲି
ଜଣାନଥିଲା । ଛାଡ଼ ଯ
ସମସ୍ତଙ୍କ ସହ ଏଭଳି ଘଟେ
କିଛି ଜିନିଷକୁ ଲୋକେ
ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ଏବଂ କିଛି
ଜିନିଷକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତା'ର ମାନେ
ନୁହଁ ଯେ, ତୁମେ ପରାକ୍ରାନ୍ତ
କରିବା ଛାଡ଼ିଦେବ ।

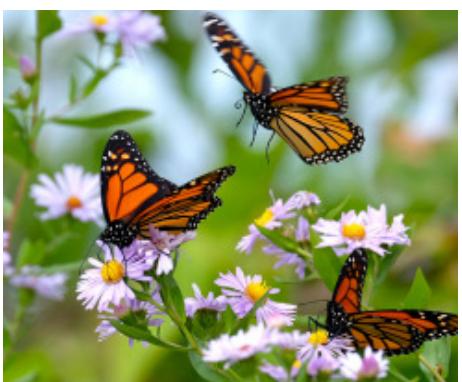
ଖ୍ୟାତିର

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସବୁ ଆସେନି: ତୃପ୍ତି

ବିଷାକ୍ତ ପୁନର୍ଜୀ ଜାଣିପାରେ ପ୍ରଜାପତି

ଗଲବେଗର ପ୍ରଜାପତି ମଧ୍ୟ ବିଷ
ଦେଳୁ ସହକରେ ଚିହ୍ନଟ
କରିପାରେ । ଫୁଲକୁ ଫୁଲକୁ ଛାଇ
ବସୁଥାବା ଏକ ପ୍ରକାପତିର ଗତି
ଗୋଟି ଥାଏ । ମନୁଖ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପ୍ରାଣୀ ଜି ଉଚରେ ସ୍ଵାଦ
ଦେଖୁଥାବେଳେ ପ୍ରଜାପତି କାହିଁ
ଗୋଡ଼ରେ ସ୍ଵାଦକୁ ଜାଣିପାରେ ।
ଶୁଣିବାକୁ ଦିକ୍ଷିତ୍ ଲାଗୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ଦିଶେଶଙ୍କ ଦଳ ହେଁ ଏହାର ସତ୍ୟତା
ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି । ଗୋଡ଼ରେ ଥିବା
ସ୍ଵାଦ ସେହୁର ସେମାନଙ୍କର କାମ
କରିବା ସବୁ ଦିଶାକୁ ଫୁଲର
ପାଖରେ ଦଢ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ ଫୁଲର ଦେଳୁ
ପ୍ରଜାପତିଟି ସହଜରେ
ଜାଣିପାରେ । ଏକ ଅନୁଧାନରୁ
ଜଣାପଡ଼ିଛି, ବିଶ୍ଵରେ ପ୍ରମାଣ ୧୯୯୩
୪୭୬ହଜାର ପ୍ରକାରିର ପ୍ରକାପତି
ଦେଖାଯାଇଛି । କେବେଟି ପ୍ରମାଣ
ସ୍ଵାନ ଅଛି, ଯେତୋଟି ରେଣ୍ଡାଫି
ଏଣ୍ଜାମ୍ବୁଲାନ୍ ପ୍ରକାପତି ଦଢ଼ିଲାଥାଏ ।

ଦେଶ ହେଉଛି କଳୟାଆ।
ସେଠାରେ ଥିବା ଉଚ୍ଚବ୍ଲୋକୀଆ
ବଚରଣ୍ୟୁଏ ଗାର୍ଡେନ୍‌ରେ ୧୯୫୨
ଅପ୍ରକ ପ୍ରକାପିତ ପ୍ରକାପିତ
ଦେଖାଯାଉଥିବାବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
ମଧ୍ୟ ନିମିଷିତ ଆଧିକ୍ରିତି
■ ଅଣ୍ଣିବିନ ବାନ୍ଦା ମଙ୍କ

ନିକଟରେ ଥିବା ବଚରଣ୍ୟୁଏ
ଗାର୍ଡେନ୍‌ରେ ୪୪ ପ୍ରକାପିତ
୨୭କାର ପ୍ରକାପିତ ଅଳ୍ପକ୍ଷି। ଏକ
କାଟ ଘରେ ପ୍ରକାପିତିମାନଙ୍କୁ
ରଖାଯାଉଥିବାବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ
କାଟ ଝରକାରେ ଦେଖିବାର
ନିମିଷିତ କରିଛି।

ଆନନ୍ଦ ରାମାୟଣରେ କେତେକ
ଗୋଚକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବର୍ଣ୍ଣନା
କଜାଯାଇଛି । ଦେବା ସାତଙ୍କ
ଜନ୍ମର ପୂର୍ବବର୍ଷା ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ
ଏଥରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ । ମର୍ଯ୍ୟାଗେ
ପଦ୍ମଶ ନାମରେ ଜଣେ ରାଜା
ଗାତ୍ରି କହୁଥିଲେ । ସେ ଦେବା
ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ଜଣେ ପରମ ଭକ୍ତ
ଥିଲେ । ବିନେ ସେ ଦପସଥ୍ୟ କରି
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରସନ୍ନ କଲେ । ଦେବା
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରକଟ ହେବାରୁ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମା
ପ୍ରାପେ ପ୍ରାସୁ କରିବା ଲାଗି ରାଜା
ଦିନମିତ୍ତ କଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ କହିଲେ,
କେବଳ ଶ୍ରୀକଷ୍ଣଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳୀ ପ୍ରାସୁ
କରିବା ପରେ ଯାଇ ମୁଁ ଯାହା
କରିଯାଇବି । ଏହା କହି ସେ
ଅନୁଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ଏଥାପରେ
ରାଜା ପଦ୍ମଶ ଭରାବାନ ବିଶ୍ଵାସୁ
ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ଲାଗି କଠୋର
ଦପସଥ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ।
ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରକଟ ହେବାରୁ ରାଜା ତାଙ୍କ

A vertical painting depicting a woman in a yellow saree with a white blouse, sitting cross-legged on a large rock. She is positioned in front of a calm lake with a small boat in the distance. Behind her are several palm trees and rolling green hills under a clear blue sky.

ଲାଗି ବାହାରିଲେ । ସୁଧାବରତ
 ସର୍ଥ ଥିଲା— ଯେଉଁ ପୁଣ୍ୟ ନିଜ
 ଶରାର କଷବର୍ଷ କରିପିଲି,
 ତା'ଙ୍କୁ ହିଁ ରାଜକ କନ୍ୟା
 ବରମାଳା ପିଲାଇବେ ।
 ତେବେ ସେହି କନ୍ୟାକୁ
 ପାଇବା ଲାଗି ଦେବ, କାଷ୍ଟ
 ଏବଂ ମନ୍ତ୍ର୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ଘମାପୋଟ ଲଢ଼େଇ ହେଲା ।
 ରାଶୀସମାନେ କନ୍ୟାକୁ
 ଅପହରଣ କରି ନେବାକୁ
 ଗାଲି ପଦ୍ମକଷ୍ମ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ

 ଆକୁମଣ କଲେ । ସେମାନେ କନ୍ୟାକୁ
 ପାଇଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ରାଜକୁ ହତ୍ଯା
 କଲେ, ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଧ୍ୟେ
 କରିଲେ । ସେତେବେଳେ ରାଜକନ୍ୟା
 ଅଗ୍ରି ମଧ୍ୟରେ ନୁଟିଯାଇଥିଲେ ।
 ସମସ୍ତେ ତାଳି ଯିବା ପରେ
 ରାଜକନ୍ୟା ଅଗ୍ରି ମଧ୍ୟରେ ବାହାରି
 ବାହାରି ଆସିଲେ । ବାହାରି ବାହାରି

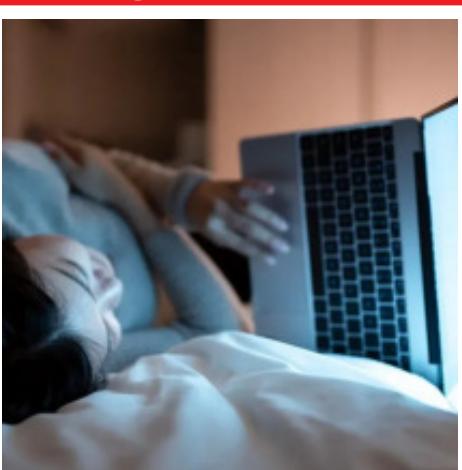
ଶ୍ରୀ ଆକାଶଗାରରେ ଡିଡ଼ିଆଉଥିବା
ରାବଣ ସେହି କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେନାଲା ।
ରାବଣ ତାଙ୍କୁ ନେଇପିଲା ଲାଗି ପ୍ରୟାସ
କରିବାରୁ କନ୍ୟା ପୁଣିଥରେ ନିଆଁ
ଭିତରକୁ ଢେଇ ପଡ଼ିଲେ । ରାବଣ
ନିଆଁ ଲିପାଳନାଲା, କିନ୍ତୁ କନ୍ୟାଙ୍କୁ
ପାଇଲା ନାହିଁ । ତା'ଙ୍କୁ ପାଇଁଶ
ମଧ୍ୟରୁ ୫ ଟି ମୂଳ୍ୟବାନ ପଥର
ମିଳିଲା । ରାବଣ ସେହି ପଥରକୁ
ଏକ ବାଜରେ ପୁରାଇ ଲଙ୍କା
ନେଇଗଲା । ସେହି ବାଜା ଉପରେ
ନଚର ରଖି ବା ଲାଗି ପଦ୍ମ
ମନ୍ୟୋଦରାଙ୍କୁ କହିଲା । ମନ୍ୟୋଦରା
ସେହି ବାଜା ଖୋଲିବା ମାତ୍ରେ
ସୁଥରେ ଲଜେ କନ୍ୟା ଥିବା
ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । କନ୍ୟା ଅତି
ସୁଦୂର ଥିଲେ । ମନ୍ୟୋଦରା
ଲାଗିଲେ, ଏହି କନ୍ୟା ସମସ୍ତ
ଅସୁର କୁଳକୁ ଧ୍ୟାପ କରିଦେବ ।
ତେଣୁ ସେହି କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଜଙ୍ଗଲରେ
ଲାଗିଲେ ଆଶିଲା ବାରି ଯେ

ଆନନ୍ଦ ରାମାୟଣରେ ସୀତାଙ୍କ କଥା

 [d](#)

ବଣ ବିଗପାଳ

ଆଜିକାଳି ଆମେ ଦିନକୁ ୧୦-
୧୨ ଘଣ୍ଟା କମ୍ପ୍ୟୁଟର,
ଲ୍ୟାପଟପ, ଟିଭି କିମ୍ବା
ମୋବାଇଲ ସ୍ମୁନ୍ ଏମ୍ପାରେ
ସମୟ ବିତାଇଛୁ । ଏହୁଡ଼ିକର
ସ୍ମୁନ୍ ଅମ ଆଖି ଉପରେ କିମ୍ବା
ପ୍ରତିବିକ ପକାଏ । ଏକ ସଦ୍ୟ
ଅଧ୍ୟୟନ ତାହା ଖୁଲାସା କରିଛି
ଯ ବିଚେନର ବ୍ରାନ୍ଡ୍‌ଏର୍
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଫେସର
ନାମା ଘୋରବାନି କହିଛନ୍ତି,
ଅର୍ଥାତ୍ ମିଟି° ହେଉ ବା
ଅନଳାଇନ, ଅଧ୍ୟୟନ,
ଲ୍ୟାପଟପ ସମ୍ପଦ ଜୀବନର
ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଅଣ୍ଟ ହୋଇଛି । କିମ୍ବା
ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆଖିକୁ ବହୁତ ଶତି
ପାଇବାକୁ ପାଇବାକୁ ପାଇବାକୁ

ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ
ଆଖର ଲେନ୍ଦ୍ର ଓ ରେଟିନା
ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା ବଢ଼ିଗଲେ ।
ଉପରୋକ୍ତ ଗ୍ୟାଜେଟେରସମୟ
ବିଚାଇବା ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦୂରତା
ଆହୁରି ବଢ଼ିପାରେ ।
ଯେତେବେଳେ ଆମେ କୌଣସି
ବଞ୍ଚିକ ପାଖର ଦେଖୁ, ଦୂର
ଆକାର ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଅନୁକୂଳିତ
ହେଉଥିବା ସିଳିଅରି ମାସପେଶା
ସଙ୍କୃତି ହୁଏ । ଏହା ଦ୍ୱାରା
ଲେନ୍ଦ୍ରର ଆକାର ଅଧିକ
ଗୋଲାକାର ହୁଏ । କୌଣସି
ବପୁରେ ଫୋକ୍ସ କରିବାରେ
ଏହା ରେଟିନାକୁ ସାଧାଯି କରେ
ସିଥରିଲ ଭାଷାରେ କହିଲେ,

ସିଲିଅରି ମାଁସପେଶୀ ଉପରେ
ଅଧିକ ଛପ ପଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ତାହା
ପ୍ରସାରିତ ହୁଏ । ଫଳରେ
ଲେନ୍ଦୁ ପୁଣି ସମତଳ ଆକାର
ଦେବାର ଆଖୁର କ୍ଷମତା ଦୂରକ
ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆଖୁ
ଡୋଲା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗେ ।
ଫଳରେ ତା’ର ସଂରଚନା ଓ
ରେଟିନା ଉପରେ ଆଲୋକ
କେନ୍ଦ୍ରିତ କରିବାର କ୍ଷମତାରେ
ସ୍ଥାପି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରେ
ବିଶ୍ଵିତ ଆଖୁ ଡୋଲାରେ ଦୂର
ବସ୍ତୁକୁ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ଫୋକ୍ଷସ
ରେଟିନାର ସାମାଗ୍ରେ ଥାଏ,
ଫଳରେ ବସ୍ତୁ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦିଶେ ।
କଞ୍ଚକୁରେ ଓ ମୋବାଇଲ ସ୍କିନ୍‌ରେ
ଯଶ୍ଚ ଯଶ୍ଚ ଧରି କାମ କରିବା
ଦ୍ୱାରା ଆଖୁ ଉପରେ ପଢ଼ିଥିବା
ଷେରୁ କଣ୍ଠ ପାରିବା ଲାଗି ନାଲ
ଆଲୋକକୁ ପିଲାଇ କରୁଥିବା
କଷମାର ଉଦ୍‌ଦ୍ଦିତ ବଢ଼ିଛି । କିନ୍ତୁ
ଏହାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରମାଣ
ମିଳିନାହିଁ । ବୈଜ୍ଞାନିକ କଙ୍କ
ଅନୁମାରେ, ଏ ପ୍ରକାର କଷମା
ଆଖୁ ଉପମାଳ କରେ ନାହିଁ

। ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ କଳ୍ପୁତର
ଭିଜନ୍ ସିଣ୍ଡୋମ୍ ପଲ୍ଲରେ
ନୀଳ ରହିଥିବା କରାଣ ବୋଲି
ମାନୁଦାହାନ୍ତି । ଦାର୍ଘ୍ୟ ସମୟ
ଧରି କଳ୍ପୁତର ବା ଲ୍ୟାମୁଘ୍ୟ
ସାମ୍ନାରେ ବସିବା ପରେ
ମୃଦୁବିଦ୍ଵା, ଧ୍ରୁଙ୍କିଳିଆ ଦିଶିବା,
ଆଖୁ ଜଳାପୋଡ଼ା । ଭଲି
ସମସ୍ୟା କଳ୍ପୁତର ଭିଜନ୍
ସିଣ୍ଡୋମ୍ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଯ
ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି,
ଅନ୍ୟ ସାଧାରଣ ଚକ୍ଷମା
ତୁଳନାରେ ନୀଳ ରହିଥିବା
ଫିଲ୍ଲର କରୁଥାବା ଚକ୍ଷମାରେ
କୌଣସି ଅତିରିକ୍ଷୁଧିଧା ନାହିଁ ।
। ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆଖୁ ଜଳାପୋଡ଼ା
ଓ ଅଳାପଣ କରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା
ଦୃଷ୍ଟିଗତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପୁଧାର
ଆଣେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆପଣ
ଯଦି ଘଣ୍ଠ ଘଣ୍ଠ ଧରି କଳ୍ପୁତର,
ଲ୍ୟାପଣ ବା ମୋବାଇଲ
ସାମ୍ନାରେ ବସୁନ୍ତି, ତେବେ
କୁଣ୍ଡ ସମସ୍ୟା ଲାଗି ରହିବ,
ଯାହା ଚକ୍ଷମା ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା
କରିବ ନାହିଁ ।

ପୁରାଣରେ ଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା
ଅନୁଯାୟୀ, ମୋଟ ଦଶଟି
ଦିଗ ରହିଛି । ସେମୁଣ୍ଡିକ
ହେଲେ- ଉତ୍ତର, ଉତ୍ତାନ,
ପୂର୍ବ, ଆଶ୍ରେୟ, ଦକ୍ଷିଣ,
ନେବଦ୍ଧ, ପଞ୍ଚମ, ବାୟବ୍ୟ,
ଉତ୍ତର ଏବଂ ଅଧୋ । ଆଉ
ଏକ ‘ମଧ୍ୟ’ ଦିଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମଧ୍ୟ କେତେକ ପୁରାଣରେ
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ରହିଥିବା ଦେଖିବାକୁ
ମିଳିଥାଏ । ହିଁ ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ,
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିଗରେ ଜଣେ
ଲେଖାଁ ଦେବଦାଳୁ ନିଯୁକ୍ତ
କରାଯାଇଛି । ଏହି
ଦେବଦାଳୁ ‘ଦିଗପାଳ’
କୁହାଯାଏ । ଯାହାର ଅର୍ଥ
ଦିଗପାଳ । ଏମାନେ ଦିଗର
ରକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି ।

ଦଶ ଦିଗରେ ଦଶ ଦିଗପାଳ
ହେଲେ- ଉତ୍ତର, ଦିଗରେ ଶିବ
ବା ଉତ୍ତାନ, ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଲୟନ୍ତ୍ର,
ଆଶ୍ରେୟ ଦିଗରେ ଅଶ୍ଵ କିମ୍ବା
ହୃଦ୍ରିଷ୍ଟ, ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଯମ,
ନେବଦ୍ଧ ଦିଗରେ ନରତି,
ପଞ୍ଚମ ଦିଗରେ ବରୁଣ,
ବାୟବ୍ୟ ଦିଗରେ ବାତ୍ୟ ବା
ମାରୁତ, ଉତ୍ତର ଦିଗରେ
କୁବେର ଏବଂ ଅଧୋ ବା
ନିମ୍ନ ଦିଗରେ ଅନ୍ତର ଦିଗପାଳ
ରୂପରେ ବିରାଜମାନ
କରିଛନ୍ତି ।

କବାହ ପୁରାଣରେ ଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା
ଅନୁଯାୟୀ, ଦିଗପାଳଙ୍କ ଉପରି
କଥା ଏହି ପ୍ରକାରେ- ଅଧେ

। ଏହାପରେ ସେହି କଜ୍ଞାମାନେ
କିନ୍ତୁ ଜିନ୍ଦଗୀ ଗତି କଲେ । ଦେ
ଅନୁୟାୟୀ, ଦ୍ରୁଷ୍ଟି
ଦିଗପାଳକମଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟି
କଜ୍ଞା ପ୍ରବାନା କଲେ । ଏହାପରେ
ଦିଗପାଳକମାନେ ନିଜ ନିଜ ଦିଗ
ବାଲିଗଲେ ।

ଲୋକପାଳ ଏବଂ ଦିଗପାଳ
ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଲକ୍ଷ
ଦଶିଣ-ପୂର୍ବ(ଆଗ୍ରେୟ)ରେ ଅନ୍ତି
ଦଶିଣରେ ଯମ
ଦଶିଣ ପରିଷିନ(ନେରଭ୍ର)ରେ ସ୍ଥି
ପରିଷିନର କବୁଣ୍ଡ
ପରିଷିମାରୋ ବ୍ୟାପକ୍ୟ)ରେ ବା
ଉଚ୍ଚରେ କୁଦେବ
ଉଚ୍ଚର-ପୂର୍ବ(ଛିଶାନ୍ତ)ରେ ସେ
ବା ଲକ୍ଷ ରହିଲେ ।

ଜର୍ଣ୍ଣ ଦିଗରେ ସ୍ଥିଯଂ ଦ୍ରୁଷ୍ଟି ରହିଲେ
ଏବଂ ଅଧୋ ଦିଗ ଶେଷନାମ
ପ୍ରବାନା କଲେ ।

ଲେଖ୍ୟାତ୍ମିକ ଏବଂ ବାପ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ର
ଦିଗପାଳଙ୍କ ବିଶେଷ ମହାତ୍ମ ରହି
। ଦିଗ ଅନୁୟାୟୀ, ଦିଗପାଳ
ପ୍ରକାରଙ୍କ କରିବା ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟ
କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଥାଏ
ଦିଗପାଳଙ୍କ ଶାଶ୍ଵତ ରଖି କେତେ
ଧାର୍ମକ ପରମତା ସମ୍ପଦ
କରାଯାଉଥିବା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବା
ମିଳିଥାଏ ।

ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ର

ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଘର ଭାଙ୍ଗିବା ଆଜନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଏପରିକି ଅଭିଯୁକ୍ତ କୋର୍ଟରେ ଦୋଷା ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେ ଯେତେ ଜଣନ୍ୟ ଅପରାଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଘର ଭାଙ୍ଗିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଶାସନର ନାହିଁ । କାରଣ ସେହି ଘରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ବିଶେଷ କରି ମହିଳାଳ ଶିଶୁ ଏବଂ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ରହିଥାଇପାରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର କ'ଣ ଦୋଷ ? ଜଣେ ଅପରାଧ କରିବ, ଆଉ ୫ ଜଣ ଦୟା ପାଇବେ ସେ କଥା କେବୁଁ ସମ୍ମିଧାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ? ହତ୍ୟା ଅପରାଧରେ ଯିଏ ପାଶା ପାଉଛି, ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ବଂଚିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । ଏହାକୁ କେହି ଛଡ଼ାଇ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ମାନବାଧୁକାର ଉଲ୍ଲୁଳନ ନର ବଢ଼ି ଉଦାହରଣ । ବିଗତ କିଛି ବର୍ଷ ହେବ ଯୁଧି, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ରାଜସ୍ଥାନ ଭଲି ରାଜ୍ୟରେ ଏଭଳି ବୁଲିଦୋଜର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଅପରାଧଙ୍କ ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ଵରୂପ ତାଙ୍କ ଘର ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଉଛି । ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଏହାକୁ ସ୍ଵାଗତ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଆଜନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ମିଛ ଏନକାଉଷ୍ଣରେ ଅପରାଧୀଙ୍କ ମାରିବା ଯାହା ଘର ଭାଙ୍ଗିବା ତାହା । ଆମ ଆଜନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ କୋର୍ଟରେ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷ ରଖିବାକୁ ପୁରା ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ସେଥୁପାଇଁ କଷ୍ଟବକ୍ତୁ ଅଦାଳତରେ ନିଜ ପକ୍ଷ ରଖିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କାରଣ ଭାରତୀୟ ଆଜନର ମୂଳଭିତ୍ତି ହେଲା ହଜାରେ ଦୋଷୀ ପଛେ ଛାଡ଼ ପାଇଯାଆନ୍ତୁ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଦୟା ନପାର । ତେଣୁ ଅଦାଳତରେ ବିଚାର ବେଳେ ବିଚାରପତି ସବୁ ବେଳେ ଦେଖନ୍ତି କାଳେ କେହି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଯେପରି ଦୟା ନପାର । ସେଥୁପାଇଁ ଅନେକ ସମୟରେ ଅଦାଳତ ସାମାନ୍ୟତମ ସନ୍ଦେହ ବା ବେନିପିଟ ଅପାରାଧରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଖଲାସ କରି ଦିଅନ୍ତି । ସେଠାରେ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମ ଆଜନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ତୁଟି ରହିଛି ବୋଲି କହନ୍ତି । ସେ କଥା କେତେକାଂଶରେ ସତ, ମାତ୍ର ତା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ, ଭଲଭାବେ ବିଚାର ନକରି ବା ଚର୍ଜମା ନକରି ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା । ଅନେକ ସମୟରେ ଲୋକେ ଅପରାଧୀଙ୍କ ଏନକାଉଷ୍ଣର ବା ବୁଲିଦୋଜର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ସ୍ଥାଗତ କରନ୍ତି । ଏହାର କାରଣ ହେଲା ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ପ୍ରଚଳିତ ଆଜନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅପରାଧୀଙ୍କ ଦୟା ମିଳିବା ଆଶା କମ ଅଥବା ସେମାନେ ଆଜନର ଗଲାବାଗରେ କସିଯିବେ । କିମ୍ବା ଦୟା ବିଧାନ ଲାଗି ଅନେକ ବର୍ଷ ଲାଗିଯିବ । ଏଭଳି ଚିତ୍ରର ଯଥାର୍ଥତା ରହିଛି । ସାଧାରଣ ଜନତା ଅପରାଧକୁ ପ୍ରତି ଦୂରତ୍ତ ଦୟା ବିଧାନ ଆଶା କରନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ତୁରତ୍ତ ଦୟା ବିଧାନ ଆଶା କ୍ଷାଣ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତକ୍ତାଳ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଏଭଳି ଏନକାଉଷ୍ଣର ବା ବୁଲିଦୋଜର ଆକୁନକୁ ସ୍ଥାଗତ କରନ୍ତି । ଏହା ନ୍ୟାୟ ସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ, ଏକଥା ସେମାନେ ବୁଝେନ୍ତି ନାହିଁ । ଏଥପାଇଁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ସରକାର ଭରିତ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ ନିମନ୍ତେ ପଦକ୍ଷେପ ନିଅନ୍ତେ ଏବଂ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଫାନ୍ଦିଗ୍ରାହୀକ କୋର୍ଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ଜଣନ୍ୟ ଅପରାଧଙ୍କ ପ୍ରତି ସଠିକ ସମୟରେ ଦୟା ବିଧାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତେ ତେବେ ହୁଏତ ଏଭଳି ବୁଲିଦୋଜର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ାନ୍ତା ନାହିଁ । ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟଙ୍କ କ୍ଷୋଭ ପ୍ରକାଶ ପରେ ହୁଏତ ବୁଲିଦୋଜର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ରୋକ ଲାଗିପାରେ । ଏହାକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ଆଜନ ପଯଣୀୟ ହେଉ ।

ଏହରରେ ମିଳିବ ଗ୍ରାମ୍ୟ ସଂସ୍କୃତିର ମହନ୍ତି

॥ ବିପନ୍ନ ବହୁରୀ ରାଉଡ଼ ॥

ଜୀବନିର୍ମାଳକା, ଖାଦ୍ୟପଥ ଭୁଟଗେ ଠାନେକ ଧରିବାତମ୍ଭ
ଘରିଛି । ଏ ସବୁ ସରେ ଡକ୍ଟିଆଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଖାଦ୍ୟ ପଖାଳର
ଆହୁତି କମିନାହଁ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ଗାଁ ଠାର ଆରମ୍ଭ କରି ସହରର
ଲୋକମାନେ ପଖାଳର ମହାରକୁ ଭୁଲିଯାଇନାହାନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ
କେବଳ ଚାଷୀ ଘରର ପ୍ରମୁଖ ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା ପଖାଳ । ଗାଁ
ଗହଳିର ନିତିଦିନିଆ ଖାଦ୍ୟ ଏହି ପଖାଳ କିନ୍ତୁ ଏବେ
ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି । ସବୁଦିନ ନହେଲେ ମଧ୍ୟ ସମୟ
ସମୟରେ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଗହଣରେ ପଖାଳ ଖାଇବାର
ମଜା ଟିକେ ନିଆରା । ବିଶେଷକରି ଖରାଦିନ ଆସିଲେ,
ପଖାଳ ଖାଇବାକୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଭଲ ପାଇଥାନ୍ତି । ସହରର
ଚାକରକ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ୍ୟ ଭରା ପରିବେଶରେ ମଧ୍ୟ ପଖାଳର
ଏବେବି ଚାହିଦା ରହିଛି । ଯଦିଓ ପଖାଳରେ କୌଣସି
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇନାହଁ କିନ୍ତୁ ପଖାଳ ଖାଇବାର ପରିବେଶ
ଏବଂ ଶୈଳୀରେ ବହୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘରିଛି । ଗତ କିଛି ବର୍ଷ
ହେଲା ସହରରେ ପଖାଳକୁ ନେଇ ଏକ ଭିନ୍ନ ପରିମାରା
ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ପଖାଳର ମହାରକୁ ବଜାଯ ରଖିବାକୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ମାର୍କ ୨୦ ଡାରିଖକୁ ସାର୍ବଜନନୀ ପଖାଳ ଦିବସ ଭାବେ
ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ତେବେ ଏହାକୁ ନେଇ ନିର୍ମିତ
ପଖାଳ ଖାଉଥିବା ଗାଁର ଲୋକଟିଏ ଯେତିକି ଖୁସି ନଥାନ୍ତି
ତାତୀରୁ ଦିଗ୍ବୁଣ ଉଚ୍ଛଵ୍ସ ଦେଖାଯାଇଛି ସହରବାସଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ।

ଖାତୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଧୟାନ୍ ପ୍ରତି ଘରେ ଫଳାଳୀ ପ୍ରତି
ଲୋକଙ୍କର ଆକର୍ଷଣ ରହିଛି । ଗୀ ପରିବେଶରେ ଲୋକଙ୍କୁ
ଜୀବନଶୈଳୀରେ ପଖାଳ ଯେ କେବଳ ଏକ ନିତିଦିନିଆ
ପାଇ ପରିଚାଳନା କରିବାର ପାଇଁ ବରଂ ଏହା ପ୍ରତି ପରିବାରକୁ
ଯୌଥ ସ୍ମୃତରେ ମଧ୍ୟ ବାଣ୍ଡି ରଖିବାରେ ଏକ ମାଧ୍ୟମ । କଂସାଏ
ପଖାଳ ଓ ମୁନ୍ଦାଏ ତୋରାଣି ଦିନସାରାର ଖୋରାକ
ଯୋଗାଇଥାଏ । ସେଇ ପଖାଳ ଖାଇ ବାଷାଟିଏ ଆତ୍ମସନ୍ନେଷ
ପାଇଥାଏ । ଆଜି ପଖାଳ ଦିବସ ଅବସରରେ ସହରବାସୀ
ସେକାଳ ପଖାଳକୁ ଝୁରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥାପାଇଁ ପଖାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ହୋଇଲମାନଙ୍କରେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଏହି ଦିବସ କେବଳ ଡିଶାରେ ନୁହେଁ
ବରଂ ଡିଶା ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ପଖାଳ
କିମ୍ବା ପାଁ ହେଠାତ୍ କିମ୍ବା ହେଠାତ୍ କିମ୍ବା

କୁଳାର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛା । ଏହାରୁ ଗ୍ରାମୀଣ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କରେଇଁ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠି ବସି ସହରବାସୀ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଗାଁ ପରିବେଶକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ । ଛୋଟ ହୋଟେଲ୍‌ରୁ ଆଗମ କରି ଷାର ହୋଟେଲ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁଠି ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୋଇଛି ବିଭିନ୍ନ ଧରଣର ପଖାଳ ମେନ୍ଦୁ । ସାଧା ପଖାଳ, ଛୁଙ୍କ ପଖାଳ, ଦହି ପଖାଳ, ଖଚା ପଖାଳ, ସଜ ପଖାଳ, ପରିବା ପଖାଳ, ପରି ଅନେକ ପ୍ରକାର ମେନ୍ଦୁ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଛି । ଏନେଇ ବିଭିନ୍ନ ଦରଦାମ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ମଧ୍ୟମ ଧରଣର ହୋଟେଲ୍‌ଗୁଡ଼ିକରେ ୩୦ ଟଙ୍କାରୁ ଆଗମ କରି ୯୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଖାଳ ଡିସର ମୂଲ୍ୟ ରହିଥିବା ବେଳେ ଷାର ହୋଟେଲ୍‌ଗୁଡ଼ିକରେ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ୪୦୦ରୁ ଗୁଣ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଛି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ଆକୃଷ କଲା ଭଳି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ କରାଯାଉଛି । ଏହାରୁ ପଖାଳ ଦିବସ ପାଇଁ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ରହିଛି । ସାଧା ପଖାଳରେ ବଢ଼ିବୁରା, ଭଜା, ଚିମ୍ବ, ସାଲାଡ଼, ଆଲୁଭର୍ତ୍ତା, କଖାରୁ ଫୁଲ, ପୋଳେ ଭଜା ଆଦି ରହିଥିବାବେଳେ ଦହି ପଖାଳରେ ସମାନ ପ୍ରକାର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ରହିଥିବା ଏକାମ୍ବାଗରେ ଥିବା ଏକ ଦେବମେଲର ମାର୍ବିଲ ନାହିଁ । ଏଥର ପଖାଳ ବିନମ୍ର

ଏକ ହୋଟେଲର ମାଳିକ କୁହୁନ୍ତା । ଏଥର ପଖାଳ ଦକ୍ଷାସ
ମଙ୍ଗଳବାର ହୋଇଥାବାର ଆମିଶକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ
ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଶାଶ ଆଜଟମରେ ଚାନ୍ଦା
ମାଛ, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଭଜା ମାଛ, ମାଂସ କଷା, ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି
ଭଜା, ମଚନ କଷା ଆଦି ରହିଛି । ସ୍କୁଲ କଲେଜ ପିଲାଙ୍କ
ଠାରୁ ସମସ୍ତ ବର୍ଗର ଲୋକମାନେ ଏହି ଦିବସର ମଜା
ନେଇଥାନ୍ତି ଚାଲି ହୋଟେଲ ମାଲିକ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।
ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ପଖାଳର ସ୍ଥାନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ।
ବିଶେଷକରି ଖାଦ୍ୟମାନେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଘରେ ଘରେ ପଖାଳର
ଆୟୁତ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । କେବଳ ଗରିବ ଲୋକ
ନୁହୁନ୍ତି ଧନୀ ଲୋକଙ୍କ ଘରେ ମଧ୍ୟ ଆବହମାନ ସମୟରୁ
ପଖାଳର ଆଦରକୁ ନେଇ ଅନେକ ଲୋକକଥା ମଧ୍ୟ
ଚିହ୍ନିବାକୁ ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା

ସତ କଥା । କେହି କେହି ପରିହାସରେ ପଖାଳଖୁଣ୍ଡା
ଓଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି ଏହାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ତାର୍ଯ୍ୟ୍ୟ
ମଧ୍ୟ ଅଛି ତାହା ହେଉଛି ପଖାଳ ଶରୀରକୁ ଯେଉଁ
ପୋଷକତରୁ ଦେଲଥାଏ ତାହା ଅନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟରେ
ନଥାଏ । କେହି କେହି କୁହନ୍ତି ବାଶୀ ପଖାଳ ଯଦିଓ
ଶରୀରକୁ ନିହା ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଏ କିନ୍ତୁ ପଖାଳ
ହେଉଛି ସନ୍ତୁଷ୍ଟିର ଲକ୍ଷଣ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବନିମ୍ନ
ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ନେଇ ଏକ ଜାତି ମୁଣ୍ଡଟେକି
ଚାଲିପାରେ ଆଉ ଜୀବନରେ ଭଗବାନଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ
ସର୍ବନିମ୍ନ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ନେଇ ଜଣେ ଖୁସି ମଧ୍ୟ
ହୋଇ ତା'ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିଥାଏ । ଓଡ଼ିଶାର
ଅନେକ ଲଞ୍ଚପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏବଂ ବିଭାଗୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ
ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଜୀବନ କାହାଣୀରେ ପଖାଳ
ବିଶ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ପଖାଳକୁ ଭଲ
ପାଉଥିବା ଜାତି ହେଉଛି ଏହି ବାର ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ।
ପଖାଳର ଆଉ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାଦ ଅନୁଭୂତ ହୁଏ
ବସନ୍ତ ରତ୍ନର ଆଦ୍ୟ ପ୍ରବେଶ ସମୟରେ । ବାଢ଼ି
ହେଉ ବା ତୋଗା ଆୟ ବକୁଳର ଲୟିକୁ ପଖାଳରେ
ପକାଇ ସେହି କଞ୍ଚାଆୟର ଚଗଣୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଜ୍ଞାନ ମନ ମଧ୍ୟର ମାନ ମମମଣ୍ଣ ମାର୍ଗ ମନର

ବ୍ୟଞ୍ଜନ ସହ ପଶ୍ଚାଳକର ସ୍ଵାଦ ସଂପ୍ରତ୍ତି ଧାଇ ସ୍ଵତଃକ
ଓ ନିଆଗା । ଆଜିକାଲି ବଡ଼ ବଡ଼ ହୋଲେଲେରେ
ଧନୀବିରଶାଳୀ । ଲୋକମାନେ କଂସାରେ ବିଭିନ୍ନ
ବ୍ୟଞ୍ଜନ ସହ ପଶ୍ଚାଳକୁ ଆଦରି ଏହାକୁ ଖାଦ୍ୟରେ
ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛନ୍ତି । ପଶ୍ଚାଳ ଶରାରତରେ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଆବଶ୍ୟକୀୟ । ଶରୀରକୁ ଶୁଷ୍ଟତାରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ
କରି ଜଣଙ୍କ ପେଟକୁ ଥଣ୍ଡା ରଖିବାରେ ପଶ୍ଚାଳର
ଭୂମିକା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆଜି ବିଶ୍ୱ ପଶ୍ଚାଳ ଦିବସ
ଅବସରରେ ଏପରି ଏକ ଗ୍ଲୌବାର୍ ସଂସ୍କରିତ ପରମରାର
ଖାଦ୍ୟକୁ ସମସ୍ତେ ମନେପକାଇ ଏହାକୁ ଆଦରିବା
ପାଇଁ ନିଜ ନିଜ ଉଚିତରେ ଭଲ ପାଇବାକୁ
ବଢ଼ାଇଲେ ପଶ୍ଚାଳର ମହକ ଅନେକ ବଢ଼ିପାରିବ ।

୧୦୮ ମହାତ୍ମ୍ୟ

॥ ରଜତ କୁମାର ବୋଷ ॥

ଗୋଡ଼ିଯ ବୈଷ୍ଣବ ମତରେ ବୃଦ୍ଧାବନରେ
୧୦୮ ଜଣ ଗୋପୀ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଜପମାଳାର ମାଳୀ
ସଂଖ୍ୟା ୧୦୮ ହେବା ଉଚିତ । ବୈଷ୍ଣବ ପରିଶ୍ରମ
ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ସବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ୧୦୮ ଟି ନିବାସ ରହିଛି
ବିଶ୍ୱର ବୃଦ୍ଧବିମ ହିନ୍ଦୁ ମନ୍ଦିର ଭାବରେ ଖ୍ୟାତ
କାମ୍ପେଡ଼ିଆର ଆଙ୍ଗକୋର ଥୁଟ ମନ୍ଦିରରେ ୫୪ ଜଣ
ଦେବତା ଓ ୫୪ ଜଣ ଅସ୍ତ୍ର ସର୍ପକୁ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ଧରି
ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ ମହ୍ନନ କରୁଥିବାର ମୂର୍ତ୍ତି ରହିଛି । ଆଙ୍ଗକୋର
ଥୋରାର ଦୁର୍ଗିକୃତ ମନ୍ଦିର ୫ ଟି ପ୍ରବେଶ ପଥରେ
ପାଇକର ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ୫ ଜଣ ଦେବତା ଓ ତାହାରେ

ପାର୍ଶ୍ଵରେ ୪ ଜଣ ଅସୁରଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତି ରହିଛି । ତିନିଟିଯ
ବୌଦ୍ଧମାନେ ଜପମାଳିରେ ୧୦୮ ଟି ମାଳି ବ୍ୟବହାର
କରନ୍ତି । ତିନିଟାୟ ଭାଷାରେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ୧୦୮ ବାଣାର
ପ୍ରତାକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ ଏହାକୁ । ଜେମ୍
ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ କରିଟିରେ ପିନ୍ଧୁଥବୁ
ଜପମାଳି ଜୁଲ୍ଜୁରେ ୧୦୮ ଟି ମାଳି ଥାଏ । ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମର
ଲଙ୍କାବତାର ସୂତ୍ରରେ ବୋଧୁସ୍ତ ମହାମତି ବୁଦ୍ଧଙ୍କ
୧୦୮ ଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିବା ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଅନେକ
ବୌଦ୍ଧ ମଦିରରେ ୧୦୮ ଟି ପାହାତ ରହିଛି । କେତେକ
ବୌଦ୍ଧ ଗୋପୀର ମତ ଅନୁଯାୟୀ ମନୁଷ୍ୟର ୧୦୮ ଟି
ଭାବନା ଅଛି । ଜାପାନରେ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ବୌଦ୍ଧ
ମଦିରରେ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟି ୧୦୮ ଥର ବଜାଯାଇ
ପୁରାତନ ବର୍ଷକୁ ଦିବାଯ ଦେଇ ନବବର୍ଷକୁ ସ୍ଥାପନ
କରାଯାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଘଣ୍ଟିର ଶବ୍ଦ ମନୁଷ୍ୟର ୧୦୮ ଟି
ବାସନାର ନିବାରଣ ପାଇଁ । ଏସବୁ ବାସନା ନିବାରଣ
ଦୀର୍ଘ ମନୁଷ୍ୟ ନିର୍ବାଣ ପ୍ରାସ୍ତୁ ହୋଇପାରେ । ଜହୁଦିମାନେ
ଉପହାର ଓ ଦାନ ଅର୍ଥୀ ୧୦୮ କୁ ଗୁଣକ ଭାବରେ
ଦିଅନ୍ତୁ । ୧୦୮ କୁ ହବୁୟ ଭାଷାରେ କୁହାଯାଏ ତାଳ
ଏହାର ଅର୍ଥ ଜୀବନ ।

ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରେସେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିଜ ଅହଙ୍କାର ତ୍ୟାଗ
କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତି ୧୦୮ ଥର ସ୍ଵୟୋଗ ଦିଖା । ଏହା
ନହେଇପାରିଲେ ସେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଜଗତ ଛାଡ଼ିବିଲୁ
ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଅହଂ ପ୍ରକୃତିର ଜୋର ରକି ଛାଡ଼ାଇ ନିଏ
ପୂର୍ବ ଏସିଆର ଅଧିକାଂଶ ସମର କଳା ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ
ବିଶେଷ କରି ଶାଣିନ୍ ବୌଦ୍ଧ ମଠ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ
ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ ସହ ସଂୟୁକ୍ତ ଥିବାରୁ ଅଧିକାଂଶ ସାମରିକ
କ୍ରୀଡ଼ା ବା ସମର କଳାପ୍ରତିକରେ ୧୦୮ ଟି ଉନ୍ନ୍ତି ଉନ୍ନ୍ତି
ଶୈଳୀ ଥାଏ । ମର୍ମ ଆଦି ଓ ଆୟୁର୍ବେଦ ଅନୁଯାୟ
ମରେୟେ ଶବୀରେ ୧୦୮ ଟି ମେଷର ମେଷର ଅନ୍ତି

ଏହି ପଥରୁ ସବୁରେ ଚେତନା ଓ ରଙ୍ଗ-ମାଂସର
ମିଳନ ଘଟି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ତ ଦେଇଛି । ଚାନ୍ଦା ଓ
ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟ ସମର କଳା ଅନୁଯାୟୀ ଶରୀରରେ
୧୦୮୮ ପ୍ରେସର ପଥରୁ ଅଛି । ଜାପାନୀ ସମର
କଳା ଗୋକୁଳ-ରୁହ୍ୟ କରାରେ ୧୦୮୮ ପ୍ରେସର ପଥରୁ
ଆକୁମଣ ଶୈଳୀ ଅଛି । ସେହିପରି ଯାଙ୍ଗ ତେଜିକୁନ୍ତା
ସମର କଳାରେ ୧୦୮୮ ପ୍ରେସର ଅଛି । ଉଚ୍ଚ କୁଞ୍ଚ
କୁଞ୍ଚ ଫୁ ସମର କଳାରେ ପଞ୍ଚ ଲଡ଼େଇର ୧୦୮୮ ପ୍ରେସର
କୌଶଳ ଅଛି । ଏହି କୌଶଳଗୁଡ଼ିକ ଉପରୋକ୍ତ ପଞ୍ଚ
ଲଡ଼େଇର ବିଶେଷତା ।

ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁଯାୟୀ : ହାସିଯମର ଆଶବିକ ସଂଖ୍ୟା
୧୦୮ । ମନୁଷ୍ୟର ଆଉୟତରାଣ ତାପ ୧୦୮
ଫାରେନ୍ଟିଗରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଶରୀରର ମୁଖ୍ୟ
ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ଅଚଳ ହେବା ଆରୟ ହୋଇଯାଏ ।
ଯୋଗରେ ୧୦୮ ଜପାମାଳାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଏ ।
କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ବିଦେଶୀ ଛାତ୍ରମାନେ
ପଚାରନ୍ତି ୧୦୦ ସଂଖ୍ୟା ଶରୀରା ପାଇଁ ସହଜ । ତେଣୁ
୧୦୮ ବଦଳରେ ଜପାମାଳି ୧୦୦ ହେଲେ
ସୁବିଧା ହୁଅଥା । ଲୁସିଆନା ରାଜ୍ୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର
ପ୍ରଫେସର ସୁଭାଷ କାକଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଆକାଶରେ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଗତିପଥକୁ ୨୭ଟି ସମାନ ଭାଗରେ
ବିଭିନ୍ନ କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ନଷ୍ଟତ କୁହାଯାଏ । ପ୍ରତି
ନଷ୍ଟତକୁ ଚାରୋଟି ଭାଗ ବା ଚାରୋଟି ପଦରେ ବିଭିନ୍ନ
କରାଯାଏ । ଏହି ୨୭ ତ ୪ = ୧୦୮ ଆକାଶରେ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ୧୦୮ଟି ପଦ ସହ ସମାନ ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଆଶାର୍ଦ୍ଦ ସହ
ଜଡ଼ିତ । ଜପାମାଳର ଆରୟ ବା ମୁଖ୍ୟ ମାଳିକୁ କୁହାଯାଏ
କୃଷ୍ଣ । ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ୧୦୮ ଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଅନୁଚର ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସର୍ବଦା କୃଷ୍ଣ ନାମ
କରୁଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଜପମାଳାର କୃଷ୍ଣାଳିରେ ଜପ
କରାଯାଏ ନାହିଁ । ପୃଥିବୀଠରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦୂରତା ପ୍ରାୟ
୧୦୮ (୧୦୭.୪୧) ଗୁଣ । ପୃଥିବୀ ଠାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ
ଦୂରତା ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ବ୍ୟାସର ୧୦୮ ଗୁଣ । ଏଥୁଥାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ
ବ୍ୟାସ ପୃଥିବୀ ବ୍ୟାସର ପ୍ରାୟ ୧୦୮ ଗୁଣ । ବୋଧହୁଏ
ଏହି କାରଣରୁ ପୁରାତନ ମୁନିରଷିମାନେ ୧୦୮
ସଂଖ୍ୟାକୁ ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେମିତି ଆମ
ସୌରଜଗତରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ୧୦୮ଟି ପାଦ ଗତି
ଅଛି ସେମିତି ଆମ ଅନ୍ତର ଉଚ୍ଚରେ ଥିବା ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ
ପରିକ୍ରମା କରିବା ପାଇଁ ୧୦୮ ସଂଖ୍ୟାର ଗୁରୁତ୍ୱ
ରହିଛି । ଯୁଗୋପାୟ ଓ ମଧ୍ୟପାର୍ଯ୍ୟର ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସ

ପ୍ରାୟ 1 ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସୃଷ୍ଟି ମାତ୍ର ୭୦୦୦ ବର୍ଷ
କଥା । କିନ୍ତୁ ଭାରତୀୟ ବେଦ ଉପନିଷଦ
ଆମ 1 ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କେଟି କୋଟି
ବର୍ଷନ । ଏମିତି କେତେ ବିଶ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ଓ ସମୟ
ଧୂର ହୋଇ ମହାଆକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଲୀନ
ଯାଇଛି । ପୁରାତନ ଅନୁଯାୟୀ ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନର
ଜଗତ କ୍ଷାରପାଶରରୁ ଉଭାବ ହୋଇଛି । ପୁରାଣର
ଅନୁଯାୟୀ ଆମ ସୌରଜଗତ କ୍ଷାର ପାଶର
ଉଭାବ । ସ୍ଵର୍ଗାଙ୍କ ଜହାନୁସାରେ ଅନେକ ଅସୀମ
ଭଗବାନଙ୍କ ନାତିରୁ ଏକ କମଳ ପୁଷ୍ପ ବାହାରି
ନୁମ୍ବ ଆଡ଼କୁ ଗଲା । ଏହାକୁ ହିଣ୍ଡ୍ୟଗର୍ତ୍ତ ବୋଲି
ପାଏ । ଏଥରୁ କ୍ରମଶ ଆମ ପୃଥ୍ବୀ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ।
ପାତ ଅନୁଯାୟୀ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ନିଯୁତ ନିଯୁତ ବର୍ଷ
ଯେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆକାର ଆହୁତି ବଡ଼
ଯିବ ସେତେବେଳେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ପୃଥ୍ବୀର
ପରାକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । ମହାଜାଗତିକ ବାୟୁ ଭସାଇତୁ
ଲାକର ଭସକୁ ମହାକାଶକୁ ଉତ୍ତାଇ ନେବ ।
ବାନ ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଠିକ ସେଯା କହୁଛି ।

ଭାରତୀୟ ପରମଗରେ ସୁଧ୍ୟ ସଜ୍ଜାନ୍ତ୍ର
ପର ସୁଷ୍ଠି ବୋଲି ପାଶାତ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ମତ ।
ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ପୃଥିବୀ ଗୋଲକରେ
ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଅଛି ତାର ଠିକ୍ ବିପରୀତରେ
ସହାନ ସହର ଅଛି । ଭାରତରେ ଯେତେବେଳେ
ଅଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ସେଠାରେ ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ
ଅଷ୍ଟ ଯାଆନ୍ତି । ଏହି ସହରରେ ଜ୍ଞାନୀଶ୍ଵରମାନେ
କରନ୍ତି । ଗ୍ଲୋବରେ ଭାରତ ଯେଉଁଠି ଅଛି ତାର
ବିପରୀତରେ ରହିଛି ମେନ୍କିକୋ । ମେନ୍କିକୋର
ସତ୍ୟତାର ବାସିଦାମାନେ ମହାନ ଜ୍ୟୋତିଷ ଥିଲେ
ପ୍ରମାଣ ମିଳିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ କଳମସ ଆମେରିକା
ର କରିବାର ବହୁ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତୀୟ
ଶିମାନେ କେନ୍ତ୍ର ଆମେରିକାର ଏହି ମହାନ ସଭ୍ୟତା
ରେ ଅବଗତ ଥିଲେ । ଏଥରୁ ସକ୍ଷ ଜାପାନତୁଳ୍ଯ
ନ ଭାରତୀୟ ରକ୍ଷିମୁନିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଧୁନିକ
ତତ୍ତ୍ଵିକ୍ୟା ଉପକରଣର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା ।
ମାନେ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ
କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ
ସଂଖ୍ୟାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଥିବାରୁ ଓ ବର୍ଣ୍ଣାନ
ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥିବାରୁ ଆମେ ଏହାର
ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ଉଚିତ । (କ୍ଲମଶ୍ଶ)

ଘରକୁ ଫେରୁଛି ଘର ଟଟା

ବିଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କମିଟି । ୫୩

ଝୁର୍ବଟା ଆମାରଙ୍ଗେ ଛୋଟ କାନ୍ଦୁ ଅନ୍ତରେ
ଏବଂ ମାନବ ସାମାଜିକ ପାଇଁ ଅନେକ ବଡ଼ ବଡ଼ କାମ
କରିଥାନ୍ତି ସେମାନେ । ଦିନ ଥିଲା କିରିର ମିରିର ଶରରେ
ସକଳଟା ଯେମିତି ଫାଟି ପହୁଥିଲା । ମଣିଷ ସହ ସାଥୀ
ହୋଇ ରହୁଥିଲେ । ହେଲେ ପରିବର୍ତ୍ତତ ପରିବେଶ ଯୋଗୁଁ
ଏମାନେ ଯେମିତି କୁଆନେ ଉଚ୍ଚେଇ ଯାଇଥିଲେ ।
ମାନବ ମାନସ ପରବୁ ଲିଭିଯାଇଥିଲେ । ଏବେ କିନ୍ତୁ
ପୁଣି ଥରେ ଘରଚଟିଆଙ୍କୁ ଘର ଆଗରେ ଦେଖିବାକୁ
କିମ୍ବା

ଓଡ଼ିଶାରେ ଘରଚଟିଆଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ
ଛତିମଧ୍ୟରେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନିଆୟାଇଛି ।
ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏହାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ
ବ୍ୟକ୍ତିନିଷ୍ଠ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେଉଥିବା ଯାହା
ଖୁସିର କଥା । ୨୦୧୯ରେ ପ୍ରଥମ ଘରଚଟିଆ ସୁରକ୍ଷା
ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଗୁଣ୍ଣବୟ ଏବଂ ଏହାର
ଆଖପାଖ ଗ୍ରାମର କେତେକ ଉତ୍ତାହା ଯୁବକ ଗଠନ
କରିଥିଲେ ଆଞ୍ଚଳିକ ବିକାଶ ପରିଷଦ ବ୍ରଦ୍ଧପୁର ସହର
ଉପକଣ୍ଠ ଯଥା ବାଘମାଟି, ବିରିବାଡ଼ିଆ, ଗୁଣ୍ଣବୟ,
ଲାଙ୍ଗିଆ, ବାଳକୃଷ୍ଣପୁର, ନିମିଷଣ୍ଠ ଏବଂ ଗଞ୍ଜାମ କ୍ଲାନ୍ଡ
ଗୋଖରକୁଦା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ବାସୀଙ୍କ ଯୋଗୁଁ
ଘରଚଟିଆଙ୍କ ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ବଂଶରକ୍ଷା ହୋଇପାରିଛି ।
ପରିବେଶ ଓ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଘରଚଟିଆଙ୍କ ଅବଦାନ
ଅଶେଷ ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ କାଳକ୍ରମେ ଏମାନେ ଏକ
ପ୍ରକାର ଲୋପ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଏଣୁ ପରିଷଦ ଚରଣରୁ
ଏ ଦିଗରେ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ସମସ୍ୟା
ଥିଲା ଘରଚଟିଆଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନର ଅଭାବ । ସେଥିଥାରୁ
ପରିଷଦର ସୁରକ୍ଷାକମାନେ ହାତରେ ମାଟି, ଲାତ, ଧ୍ୟାନ
ଉଡ଼ରେ କୃତ୍ରିମ ବସା ତିଆରି କରିଥିଲେ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ
ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲା । ବର୍ଷମାନ ସୁନ୍ଦର
ମାଟିରେ ତିଆରି ଗାଁଟି ବସା ସହ ଲାତରେ ଗାଁଟି,
ଫ୍ଲୋଏଜତରେ ନିର୍ମିତ ୧୨୦ଟି ବସା ବଞ୍ଚାଯାଇଛି ।
ସେହିଭଳି ଖାଦ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ପ୍ରକ୍ରିୟାତ
ହୋଇଥିବା ଗାଁଟି କଣ୍ଠେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।
ବାସସ୍ଥାନ ସହ ଖାଦ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ପରେ

ବାଘରେଇଆରେ ୨୦ରୁ ୨ ଶହ, ବାଳକୃଷ୍ଣପୁରରେ ୫୦ରୁ
୩୦କୁ ଏବଂ ଧର୍ମନଗରରେ ୧୫ରୁ ୪୦କୁ ସଂଖ୍ୟା କୃତି
ହୋଇଛି । ଗୁଣବନ୍ଧ ଗ୍ରାମରେ ଆବୋ ନଥୁଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏଠାରେ ପାଖାପାଖୁ ୪୦ଟି ଘରଚିଆ ରହିଛନ୍ତି । ପରିଷଦ
ତରଫରୁ ନିଯମିତ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଘରଚିଆଙ୍କ ସୁଭିଧା
ଅସୁଭିଧା ସମ୍ପର୍କରେ ସମାଜୀ କରାଯିବା ସହ ସଂରକ୍ଷଣ
କରିଥିବା ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି
ବୋଲି ସେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଲାଞ୍ଜିଆ ଗ୍ରାମର ନବୀନ
ଗୋଡ଼ କୁହୁଛି, ପ୍ରଥମେ ସେ ପରିଷଦ ତରଫରୁ ଓରି ବସା
ପାଇବା ପରେ ସଂରକ୍ଷଣ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଘରଚିଆଙ୍କ
ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଲା । ଏଣୁ ସେ ଏବେ ନିଜେ ବସା ବନାଇବା
ସହ ଅନ୍ୟକୁ ବାଞ୍ଚୁଛନ୍ତି । ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ଧାନ ଏବଂ
ମାଣ୍ଡିଆର ଉପାଦନ ପ୍ରତିର ଥାର ଯୋଗୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଘରଚିଆଙ୍କ
ଉପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା । ହେଲେ ପରିବେଶ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ମୋବାଇଲ ଟାଇର ସହ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କାରଣରୁ ସଂଖ୍ୟା କମିଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ଗ୍ରାମରେ
ଲୋକମାନେ ନିଜସ୍ଵ ଉଦ୍ୟମରେ ଘରଚିଆ ସଂରକ୍ଷଣ
କରୁଛନ୍ତି । ଘରଚିଆ ଏକ ନିରୀହ ପକ୍ଷୀ ଏବଂ ଏହାର
ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଦାନ ହେଉଛି ଜଳବାୟୁ, ଜୈବବିମଣ୍ଡଳ
ଓ ପ୍ରକୃତି ସହ ଏହା ଏକ ସୁସମ୍ପର୍କ ତିଆରି କରିଥାଏ ।
ଅନେକ ଆନ୍ଦର୍ଜାତିକ ପ୍ରତର ସଙ୍ଗଠନ ଏମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା
ପାଇଁ ବ୍ୟାପକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେବଲୁଛନ୍ତି । ଭାରତର
ତାମିଲନାଡୁ, କେରଳ, ପଣ୍ଡିମବଙ୍ଗ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ,
ରାଜସ୍ଥାନ, ଉତ୍ତରପଞ୍ଜି ପରି ରାଜ୍ୟରେ ସରକାରୀ ପ୍ରତରେ
ସେମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ଓ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ହାତକୁ ନିଆଯାଇଛି ଯଦିଓ ଓଡ଼ିଶାରେ ସରକାରୀ ପ୍ରତରେ
ଘରଚିଆ ମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସେପରି କୌଣସି ସରକାରୀ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବା ଯୋଜନା ପ୍ରଷ୍ଟୁତ କରାଯାଇନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରଣୀ
ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରୁଛନ୍ତି । ଆସନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱ ଘରଚିଆ ଦିବସ
ଅବସରରେ ଏହି ନିରୀହ ସର୍ବଜ୍ଞାନ ସୁରକ୍ଷା କରି ପ୍ରାକୃତିକ
ଭାବରେ ଜୈବବିମଣ୍ଡଳ ଭାରତୀୟ ରକ୍ଷା କରୁଥିବା ସୁନ୍ଦର
ଚଢ଼େଇତିର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ କିଛି ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବା ।

